

31.

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÉRKEZTETŐ IRODA	
ÜGYSZÁM:	
KEZDŐDÁTUM:	
ÉRKEZÉS MÓDJÁ:	POSTÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON
ÉRK:	2022 -01- 0 5
PÉLDÁNY:	1 FELZET:
MELLÉKLET:	505 KÖZTÜK: +5
ÜGYSZÁM:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED]
indítványozó

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Ügyszám:	00 2 1 5 - 0 / 2022
Érkezett:	2022 JAN 21.
Példány:	
Kezelőiroda:	
Melléklet:	

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P. 89.134/2020/10 számon meghozott elsőfokú, valamint a Fővárosi Törvényszék 57.Pf. 632.852/2021/12 számon meghozott másodfokú jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

SC. 76.
XII. 18.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Pénzügymisztérium (korábban Nemzetgazdasági Minisztérium) IKT-2017-102-I1-00025862 iktatószámom támogatói okiratot bocsátott ki a indítványozó részére „Bútorgyártás fejlesztése a [REDACTED]-nél” című GINOP-1.2.2-15-2016-02397 támogatási kérelem alapján” címen (támogatói okirat: F-1).

A továbbiakban egységesen a Pénzügymisztérium megnevezést használom a Nemzetgazdasági Minisztérium és Irányító Hatóság elnevezés helyett is, tekintettel arra, hogy a támogató szervezet a perben már mint Pénzügymisztérium vett részt alperesként.

Az indítványozó a projektet megkezdte és az első szakaszban a beszerezni kívánt eszközök (gépek) üzemszerű működtetéséhez elengedhetetlen infrastrukturális beruházást megvalósította.

A termeléshez szükséges infrastrukturális beruházást követően az indítványozó az eszközöket (gépeket) megrendelte. A szállítók által előzetesen prognosztizált szállítási határidőre tekintettel 2018.04.17. napján 3. számú módosítás iránti kérelemmel kérte a Pénzügymisztériumtól a fizikai befejezési határidő 6 hónappal történő meghosszabbítását.

Miután az indítványozó a hiánypótlást is teljesítette, a Pénzügymisztérium a 3. sz. módosítási kérelmet 2018.08.03.-án elutasította.

A Pénzügymisztérium 2019.03.06.-án szabálytalansági eljárást indított, és az eljárást „szabálytalanság történt” megállapítással zárta.

A megállapított szabálytalanság szoros összefüggésben áll az indítványozó 3. sz. módosítási

kérelmének elutasításával. Amikor a Pénzügyminisztérium a 3. sz. módosítási kérelmet elutasította, nyilvánvaló volt, hogy a módosítani kért határidőt az indítványozó nem fogja tudni tartani. A szabálytalanság a 3. sz. módosítási kérelem elutasításának szükségszerű következménye.

A 3. sz. szerződésmódosításhoz az indítványozó csatolta a szállítói visszaigazolásokat, amelyek szerint a gépek vállalt szállítási határideje 2018.09. hó, illetve 2018. III. negyedév. A szállítói nyilatkozat szerint „a gyártók részéről történt tájékoztatás szerint a gyártástervekben jelentős csúszás lépett fel, amit írásban is elismertek.”

Mivel az indítványozó a termeléshez szükséges infrastrukturális beruházást már megvalósította, a támogatással érintett projekt hátralévő része lényegében már csak a leszállításra kerülő gépek helyszíni telepítése lett volna.

Fenti előzményeket követően a Pénzügyminisztérium 2020.01.24. napján kelt levelében a támogatást és ezzel egyidejűleg a GINOP-1.2.2-15-2016-02397 azonosító számú Támogatói Okiratot visszavonta, és kötelezte az indítványozót, hogy az addig kifizetett támogatási összeget 30 napon belül fizesse vissza. (Visszavonás: F-2)

A vonatkozó 272/2014. Korm. rendelet 175. § (1) bekezdés szerint ugyanis: „Ha az irányító hatóság a támogatást részben vagy egészben visszavonja, a támogatási szerződéstől bármelyik fél eláll, ... a kedvezményezett az addig folyósított támogatás, illetve kifizetett halasztott önerő visszavonással érintett összegét, ... a Ptk. 6:47. §-a szerinti kamattal növelt mértékben, a visszafizetésre kötelezés közlésétől számított harminc napon belül köteles visszafizetni.”

A vonatkozó 272/2014. Korm. rendelet 176. § (1) bekezdés szerint továbbá „Ha a kedvezményezett visszafizetési kötelezettségének a visszafizetésre megállapított határidőben nem vagy csak részben tesz eleget, és a beszámítás, a kikötött biztosíték érvényesítése eredménytelen volt, az irányító hatóság a vissza nem fizetett összeg adók módjára történő behajtása céljából megkeresi az állami adóhatóságot.”

A Korm r. a Pénzügyminisztérium részére az adóhatóság útján közvetlen végrehajthatóságot biztosít. A per folyamatban léte alatt a Pénzügyminisztérium meg is kereste az adóhatóságot a végrehajtás iránt.

Az indítványozó a Pesti Központi Kerületi Bíróságra benyújtott keresetében annak megállapítását kérte, hogy a Pénzügyminisztérium alperes GINOP-1.2.2-15-2016-02397 azonosító számú Támogatói Okiratot visszavonó, valamint támogatás visszafizetésére kötelező, 2020. január 24-én kelt jognyilatkozata jogszerűtlen. (kereset F-3, válaszirat F-K)

Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P. 89.134/2020/10 sz. ítéletével az indítványozó keresetét elutasította arra hivatkozással, hogy a (Pp.) 172. § (3) bekezdése alapján nincs helye a kért megállapításnak: "A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 172. § (3) bekezdése szerint valamely jog vagy jogviszony fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása iránt akkor terjeszthető elő kereseti kérelem, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges, és a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból marasztalás nem kérhető. A bíróság e törvényes feltételek fennállását hivatalból vizsgálja."

Az elsőfokú ítélet szerint: "A felperes a megállapítás iránti kereseti kérelmét a Pp. fenti rendelkezése alapján terjesztette elő. A rendelkezés szövegezéséből azonban egyértelmű, hogy csak valamely jog vagy jogviszony fennállásának vagy fenn nem állásának a tárgyában terjeszthető elő megállapítási kereset. A felperes kereseti kérelmében azonban nem valamely jog vagy jogviszony fennállását vagy fenn nem állását kérte megállapítani, hanem az alperes

okiratának jogszerűtlenségét kérte megállapítani. A Pp. 172. § (3) bekezdése szerint azonban kizárólag valamely jog vagy jogviszony fennállásának, vagy fenn nem állásának megállapítása iránt kereseti kérelem terjeszthető elő, valamely nyilatkozat jogszerűtlenségének megállapítása iránti kereseti kérelem nem terjeszthető elő. Ezért a bíróság azt állapította meg, hogy a megállapítás iránti kereseti kérelem felperes által megjelölt jogalapon nem terjeszthető elő jelen helyzetben, így a bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta, és elutasította." (Elsőfokú ítélet: F-5)

Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 57.Pf. 632.852/2021/12 sz. ítéletével az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. A másodfokú jogerős ítélet szerint:

"Az elsőfokú bíróság a keresetre figyelemmel helytállóan vizsgálta azt, hogy a megállapítási keresetnek a Pp. 172.§ (3) bekezdésében írt feltételei fennállnak-e. A Pp. ezen szabálya szerint valamely jog vagy jogviszony fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítása iránt terjeszthető elő kereseti kérelem és a bíróság a törvényes feltételek fennállását hivatalból vizsgálja. A felperes ezzel szemben az alperes támogatói okiratot visszavonó, valamint a támogatás visszafizetésére kötelező 2020. január 24-én kelt jognyilatkozata jogszerűtlenségének a megállapítását kérte, mely nem felel meg a törvényi előírásnak. A felperes által kért megállapításra a Pp. 172.§ (3) bekezdése alapján kereseti kérelem nem terjeszthető elő, ezért az elsőfokú bíróságnak a keresetben előadottakat a megállapítási kereset megengedhetősége körében sem kellett érdemben vizsgálnia" (Fellebbezés: F-6; Másodfokú ítélet: F-7)

Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, és a jogszabály vonatkozó rendelkezései alapján külön kérelmet is előterjesztett a felülvizsgálat engedélyezése iránt. (Felülvizsgálati kérelem: F-8; Engedélyezés iránti kérelem: F-9)

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az ügyben felülvizsgálati eljárás van folyamatban a Kúria előtt.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A másodfokú jogerős bírói döntés 2021. november 02-án került az indítványozó részére kézbesítésre, elektronikus úton. Az indítványozó nyilatkozik, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés az indítványozó jogát és érdekeit érinti. A bíróság eljárásában az indítványozó felperesként vett részt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az állított alapjogsérelem és a bírói döntés érdeme, lényege jelen ügyben szervesen összefonódik. A bíróság az adott perlési mód lehetőségének hiányára hivatkozással, az érdemi döntést mellőzve utasította el az indítványozó keresetét. Mivel azonban a jogvita eldöntésére az indítványozónak nincs más valós, hatékony és célravezető perlési lehetősége, a döntés azt jelenti és azt eredményezi, hogy az indítványozót nem illeti meg jogvédelem, amire a közjogi jellegű kötelezéssel és közvetlen végrehajtással szemben a bírósági eljárás alkotmányosan szolgál(na).

Az ügyben az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, miszerint alapjogot sért, ha valamely sajátos polgári jogviszonyban (támogatási jogviszony) a támogatást nyújtó (állami) szerződő fél különös jogszabályi felhatalmazás alapján olyan közjogi, hatósági jellegű egyoldalú jognyilatkozatot tehet, kötelezést hozhat, amellyel keletkező követelését az adóhatóság útján,

bíróági út igénybevétele nélkül végrehajthatja, viszont a másik fél (a támogatott) számára nem biztosított a bírósági út, hogy a közvetlen végrehajthatóság következményével járó egyoldalú jognyilatkozat, kötelezés jogszerűségét megkérdőjelezze.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

2.a/1

Tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint.

"Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

2.a/2

Jogorvoslathoz való alapjog, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint.

"Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

1

2.a/3

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint abban az esetben „ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) Ab határozat, Indokolás [18]}

Ezért az indítványozó hivatkozik az Alaptörvény 28. cikkre:

" A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak."

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A támogatási jogviszony sajátos polgári jogviszony, amelyben a támogató felet (állami szervet) jogszabály felhatalmazása alapján közjogi, hatósági jellegű hatalmasság illeti meg. Ezt rögzítette a Kúria a 10/2019 sz. közigazgatási elvi határozatban is.

"a támogatási szerződés polgári jogi szerződést, illetve polgári jogi jogviszonyt keletkeztet a kedvezményezett és az irányító hatóság vagy lebonyolításban érintett szervezet között. A támogatási szerződés sajátos szerződés, a szabálytalansági eljárás és annak jogkövetkezményei sajátos eljárási forma, abban keverednek a polgári jogi és közjogi elemek."

Azt is rögzítette a Kúria, hogy "a támogatási szerződéstől mint polgári jogi szerződéstől való elállás esetén a szerződésszegéssel kapcsolatban tett megállapítások a polgári bíróság előtt vitathatók, és a bíróság a szerződéstől elállás jogszerűségét érdemben vizsgálja"

Csupán az egyértelműség végett az indítványozó kitér arra, hogy jelen esetben nem támogatási szerződés kötött a felek között. A támogatási jogviszony támogatói okirattal jött létre. Ez az oka, hogy nem elállás történt. A támogatói okiratot a támogató visszavonhatja.

Mindemellett a támogatási szerződéssel, vagy támogatói okirattal létrejött támogatási jogviszonyok szabályozása között nincs lényegi különbség, különösen ideértve a támogatói követelés érvényesítésének közjogi jellegét.

A 2014-2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásáról szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet – a továbbiakban Korm. rendelet – 75 § (2) bekezdés „A támogatási szerződés alapján megvalósuló támogatási jogviszonyra vonatkozó, e rendeletben meghatározott feltételeket a támogatói okirat alapján megvalósuló jogviszonyokra is megfelelően alkalmazni kell.”

A támogató szervként eljáró Pénzügyminisztérium közhatalmi jogosítványai is a Korm. rendeletből erednek. A Korm. rendelet 175. § (1) bekezdés: „Ha az irányító hatóság a támogatást részben vagy egészben visszavonja, a támogatási szerződéstől bármelyik fél eláll, ... a kedvezményezett az addig folyósított támogatás, illetve kifizetett halasztott önerő visszavonással érintett összegét, ... a Ptk. 6:47. §-a szerinti kamattal növelt mértékben, a visszafizetésre kötelezés közlésétől számított harminc napon belül köteles visszafizetni.”

A Korm. rendelet 176. § (1) bekezdés „Ha a kedvezményezett visszafizetési kötelezettségének a visszafizetésre megállapított határidőben nem vagy csak részben tesz eleget, és a beszámítás, a kikötött biztosíték érvényesítése eredménytelen volt, az irányító hatóság a vissza nem fizetett összeg adók módjára történő behajtása céljából megkeresi az állami adóhatóságot.”

A támogatási jogviszony sajátos polgári jogviszony, amelyben a követelés érvényesítése a támogató Pénzügyminisztérium oldalán nem polgári, hanem közjogi, hatósági természetű. A támogató szerv az elállással, visszavonással keletkezett követelésének megfizetésére kötelezést bocsát ki, amit aztán bírósági út mellőzésével, adóhatóság útján közvetlenül hajthat végre.

A Pénzügyminisztérium keresettel támadott jognyilatkozatának tárgya és irányultsága közjogi, hatósági jellegű visszafizetésre kötelezés, következménye adóhatóság útján közvetlenül végrehajtható visszafizetési kötelezettség. A támogatói okirat visszavonása és kötelezés folytán a Pénzügyminisztériumnak van követelése, nem pedig az indítványozónak.

Ha a speciális jogszabály nem tenné lehetővé a közjogi jellegű kötelezést és közvetlen végrehajthatóságot, akkor a polgári jogviszonyokra és jogvitákra egyébként jellemző módon a Pénzügyminisztériumnak kellene követelése érvényesítése végett marasztalási pert kezdeményeznie. Amely perben a Pénzügyminisztérium keresetével szemben az indítványozó hivatkozhatna a visszavonás (elállás) jogszerűtlenségére.

Mivel azonban követelése érvényesítése végett a Pénzügyminisztériumnak nem kell pert indítania, ezért nincs olyan jogérvényesítés (kereset), amivel szemben az indítványozó védekezhetne és védekezésésként hivatkozhatna a visszavonás jogszerűtlenségére.

Ezért a támogatottnak, az indítványozónak kell pert indítania, hogy a végrehajtás hátrányos következményeit elhárítsa, elkerülje. Ez a per a támogatott oldalán a támogatási jogviszony, ezen belül a szabálytalansági eljárás szabályozásának módjából és következményéből eredő alapvető jogvédelmi szükséglet.

Az eljárt bíróságok ezt a pert nem tették lehetővé, mármint hogy a jogvédelmi szükséghelyzetben az indítványozó a Pénzügyminisztérium visszavonó és támogatás visszafizetésére kötelező egyoldalú nyilatkozatának, kötelezésének jogszerűtlensége megállapítását kérje.

A támogatói okirat visszavonása és kötelezés eredményeként a Pénzügyminisztériumnak van követelése, nem pedig az indítványozónak. Az indítványozó jogvédelmi szükséglete a kötelezés és végrehajtási cselekmények elkerülése.

Ez a jogvédelmi szükséglet magával a végrehajtás alapjául szolgáló kötelezéssel, és ehhez kapcsolódóan a támogatói okirat visszavonásával, ezek jogszerűségével áll közvetlen kapcsolatban.

Az indítványozónak a még ki nem folyósított összegre csak elvi igénye lehet. Ennek oka többretegű. A támogatás kifolyósítása számtalan, a támogatási jogviszony és elszámolás sajátosságából eredő egyéb feltételtől függ. Ezen egyéb feltételek hiányában a további támogatási összegek még csak nem is esedékesek, ami eleve kizárja erre irányuló kereset benyújtását. A támogatási jogviszony, támogatói okirat és a feltételek az alperes jogsértő jognyilatkozatai miatt lehetetlenültek, meghiúsultak, már nem teljesíthetők. A ki nem folyósított támogatási összegre irányuló marasztalás az összetett támogatási feltételrendszerre tekintettel, az alperesi jogsértő jognyilatkozatok következményeként - a lejárat (esedékesség) hiányán túl - az alapvető lehetetlenülés miatt sem értelmezhető.

Azon túl tehát, hogy a még ki nem folyósított támogatási összegre vezetett marasztalási kereset az indítványozó alapvető jogvédelmi szükségletével igen távoli, hipotetikus, feltételes és többszörösen közvetett kapcsolatban áll csupán, összességében az alperesnek egy nem létező, illetve nem esedékes követelés iránt kellene olyan keresetet benyújtania egy lehetetlenült jogviszonyban, ami az említett okok miatt szükségképpen elutasításra kerülne. Majd amikor azt a pert szintén perköltség vonzattal együtt szükségképpen elveszítette, akkor már semmilyen jogi eszköze ne legyen, ideértve többek között az alkotmányjogi panaszt is, mivel hogy az a bírói döntés az alapjogoknak megfelelő lesz.

A végrehajtás hátrányos következményei elhárításának nyilvánvaló és közvetlen eszköze annak bírósági kimondása, hogy a Pénzügyminisztérium visszafizetésre kötelező aktusa jogsértő. Az alapjog sérelme itt és most van.

A józan ésszel ellentétes, hogy az indítványozó ne a fenyegető hátrányos jogkövetkezmény elhárítására közvetlenül alkalmas és arra rendelt kereset elbírálását kérhesse. A józan ésszel ellentétes, hogy ehelyett céltalanul egy egyéb okból alaptalan és emiatt elutasításra kerülő keresetet indítson.

Indítványozó utal arra, hogy a merev és szűkítő jogértelmezés sérti a józan ész szabályát (Alaptörvény 28. cikk), és az e körben egységesen érvényesülő bírói gyakorlatot.

A panaszolt bírósági döntések miatt ez a helyzet végrehajtási fenyegetettségben és jelentős perköltség terhe mellett alakult ki. Ez önmagában alapvetően sérti a jogbiztonság alkotmányos követelményét és a jogi szabályozók alapvető rendeltetését is.

Az indítványozó a perben többek között végrehajtási perekkel összefüggő Kúria eseti döntésekre hivatkozott. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben ítéletének indokolásában azt sugallja, mintha az ügyben végrehajtási pernek lenne helye.

A Pénzügyminisztérium végrehajtás végett már megkereste az adóhatóságot. A végrehajtás azonban még nem indult el, mert az indítványozó részletfizetési megállapodást kötött.

Az alapvető jogvédelmi szükséglettel és a józan ésszel is ellentétes, hogy az indítványozó a végrehajtási cselekményeket és a végrehajtás hátrányos következményeit csak azért várja be,

hogy a jogvita elbírálása céljából így lehetősége legyen bírósághoz fordulni, a megindult végrehajtás megszüntetését kérni. Másfelől, ha az indítványozó visszafizeti a teljes összeget, nem is indulhat végrehajtás, ami eleve kizárja végrehajtási pert. Tehát már a józan logika is ellentétes a másodfokú bíróság sugalmazásával.

A végrehajtás hátrányos következményei között kell említeni azt is, hogy a végrehajtás a cégkivonatra felkerül. Az indítványozó jelenleg is 500 millió forint uniós forrásból közbeszerzési pályázatot valósít meg. A józan ésszel az állami pénzügyi érdekekkel is ellentétes hogy egy uniós forrás és beruházás azért hiúsuljon meg, mert egy másik ügyben be kell várni (elő kell idézni) a végrehajtást ahhoz, hogy az érintett tisztázhassa a Pénzügyminisztérium visszafizetésre kötelező jognyilatkozatának jogszerűtlenségét.

Nem várható el az érintettől, hogy megvárja a végrehajtást annak valamennyi következményével, csak azért, hogy végrehajtás megszüntetése címén pert indíthasson.

Ez a jogalkotói akarattal is kifejezetten ellentétes. Az új Pp. lényeges változtatása e jogérvényesítési körben, hogy a követelés érvényes létre nem jöttére alapítottan már nem is lehet végrehajtás megszüntetése iránti pert indítani. A jogvita a hatályos jogi szabályozás szerint az általános érvénytelenségi perre tartozik.

A Pp. 528 §-hoz fűzött miniszteri indokolás szerint a jogalkotó kifejezetten lehetővé kívánta tenni az indítványozó keresetével érintett körben a megállapítási keresetet. A törvényi szabályozás logikája kifejezetten erre épül:

"Azokban az esetekben ugyanis, ahol a végrehajtás elrendelését nem előzte meg a követelés érvényes fennállásának az érdemi elbírálása, az adós az általános eljárási szabályok szerint megindított, a követelés érvényes létre nem jöttére alapított perben kérheti a sérelmezett jogviszony anyagi jog szabályai szerinti rendezését."

A jogerős ítélet a végrehajtási perre utalással is azt a hamis látszatot kelti, mintha annak helye lenne, holott a végrehajtás megindulása esetén az indítványozónak éppen azt a keresetet kellene benyújtania, mint amit most a bíróságok nem kívántak érdemben elbírálni.

Mindez a tisztességes bírósági út igénybevételének alapjog sérelmét jelenti. A jogerős ítélet következménye, hogy az indítványozó számára nincs bírósági (peres) út, amellyel az ellene indítható végrehajtás alapjának, a közjogi, hatósági jellegű visszavonásnak és kötelezésnek a jogszerűtlenségét megkérdőjelezhetné oly módon, hogy azt a bíróságok érdemben el is bírálják.

A Pénzügyminisztérium mint támogató szerv visszafizetésre kötelező jognyilatkozata és a bírósági út mellőzősével indítható, adóhatóság által foganatosított végrehajtás olyan közjogi, hatósági jellegű hatalmasság, amellyel szemben a bírósági út a lényegi jogi természetét és tartalmát tekintve az alapjog értelmében felfogott jogorvoslatot jelenti. Az eljáró bíróságok ezért döntésükkel a sajátos jogviszonyban hozott közjogi, hatósági jellegű aktus elleni jogorvoslati lehetőséget is elvonták. Ezért sérült a jogorvoslati alapjog is.

Az indítványozó az Abtv 26 § (1) bekezdésre hivatkozással külön nem terjeszt elő alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó megítélése szerint a jogalkotó a jogszabályt az alkotmányos követelményekkel összhangban alkotta meg. A bíróságok döntése az, ami ellentétes a jogalkotói akarattal és a józan ésszel is oly módon, hogy a bírói döntések egyúttal és ezáltal sértik a megjelölt alapjogokat is.

Mindazonáltal az indítványozó hivatkozik az Abtv. 28. § (1) bekezdésre: "Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja."

A hivatkozás oka, hogy az indítványozó oldalán tetten érhető jogbizonytalanság ellentétes az alkotmányos követelményekkel. Emiatt indokolt lehet a támogatósi jogviszonyra vonatkozó jogi

szabályozás felülvizsgálata, és olyan módon történő egyértelműsítése, hogy elejét lehessen venni a hasonló, a jogvita tisztázásának ellehetetlenítésére és a jogvédelem kizárására irányuló bírósági döntéseknek.

 2021.01.03.

